

[Erhard Jakobsen.]

giver lige så mange penge som det koster at fjerne den afgift, man ville lægge på tv-apparater, hvorved man, som andre har været inde på det, ville skade danske virksomheder, der producerer tv. Vi ved godt, at det ikke er spor rart at skulle betale mere for cigaretter, men vi ved også, at det er endnu mere ubehageligt, hvis en stor dansk virksomhed og måske adskillige andre skulle standse, og derfor vedstår vi meget gerne vort forslag, også når det bliver stemt ned i denne sal.

Et andet forslag, som vi ikke endnu har haft lejlighed til at stille, fordi det skal stilles som nyt forslag, ikke som ændringsforslag, er et forslag om, i stedet for at pålægge bilerne en registreringsafgift ud over den enormt høje afgift, der er i forvejen, at hæve benzinen med 15 øre og i øvrigt at lægge 100 kr. på indregistrering for hver knallert med det resultat, at man stort set har de samme penge hjemme, som man ville have fået ved at lægge det på bilerne.

Vi ved godt, at vi ikke kan få dette forslag igennem, og det er i konsekvens deraf, vi er medforslagsstillere til det ændringsforslag, andre partier er gået ind for, for i al fald så meget som muligt at mildne den afgift, regeringen har foreslået.

Jeg skal derudover sige, når det senere kommer på tale, at vi har været parat til at forøge afgiften på elektricitet fra 5 øre til 10 øre.

Vi har derudover også i udvalget talt om, at man sikkert burde lægge en afgift på vand. Vi gør det . . . (*Munterhed*) . . . ja, jeg ved godt, at der er nogen, der ikke ved, hvad dette stof består af, men det er noget, der bruges meget af i husholdninger og så til at vaske sig i. Der bruges meget, og der bruges for meget. Jeg ved fra arbejdet i Europaparlamentet, at et af de alvorlige problemer udover olieproblemet, vi står over for, er at skaffe tilstrækkeligt med drikkevand og vand, der kan bruges i husholdningerne. Ligesom vi er tilhængere af at gøre folk opmærksom på, at elektricitetsfremstilling nødvendigvis må blive dyrere i fremtiden, når vi skal have de store nye kraftværker, mener vi, at også vandforsyningen i fremtiden nødvendigvis må blive dyrere. Det kan man lige så godt indstille sig på allerede på nuværende tidspunkt.

Må jeg så sige noget om det storpolitiske, der er kommet ind i denne debat. Vi bærer et medansvar for regeringen Hartling. Det vedstår vi gerne. Der er intet af det, som denne regering bærer ansvaret for, som vi ikke, uanset om vi måske ville have gjort det anderledes, synes regeringen kan være bekendt, og vi vedstår gerne vort medansvar. Jeg har sagt det tidligere, og jeg kan gentage det i dag.

Jeg har også tidligere sagt, at jeg kunne udtrykke en varm anerkendelse af socialdemokratiets indsats, dengang socialdemokratiet gik ind i et forlig med venstre, noget, der for socialdemokratiet bare for 1 år siden ville have været fuldkommen utænkeligt. Jeg udtalte herfra en anerkendelse. Det kunne jeg gøre dengang; det kan jeg absolut ikke gøre i dag. Jeg vil sige det så stærkt, som jeg overhovedet kan sige det: i 40 år — næsten 40 år — var jeg medlem af socialdemokratiet. Jeg havde en lang række vidunderlige oplevelser, på det sidste iblandet nogle, der ikke var lige så vidunderlige, men aldrig har jeg i de år, jeg har siddet i den socialdemokratiske gruppe, oplevet en situation så nedværdigende for socialdemokratiet, som den jeg har været vidne til i dag, hvor partiet med blind foragt for saglighed går stik imod noget, som man står her på talerstolen og selv erkender er fuldstændig nødvendigt, noget, som man, hvis man skulle danne regering om 14 dage, selv ville være parat til at fremsætte til punkt og prikke på samme måde, forventende, at andre var mere loyale over for landets situation, end man selv har været. Jeg er sikker på, at den hoverende mine, som socialdemokratiets ordfører havde på, da han talte heroppefra med bevidstheden om, at han sammen med Glistrups folk og kommunisterne om lidt ville kunne vælte denne regering, at denne følelse af hoveren ikke deles af titusinder af socialdemokratiske vælgere rundt omkring i landet, når de kommer til at høre om det her.

Og så kommer jo parodien på det hele: den Glistrup, som har været en af hovedmændene med hensyn til at få regeringen væltet og har vidst, hvad man stod over for, han kommer gud hjælpe mig her og beder om forladelse og synes, regeringen skal blive. All right, jeg er til en vis grad enig med hr. Glistrup, og jeg vil give ham en chance